

Uppståndelsekraften

Och hur oerhört stor hans makt är i oss som tror, därför att hans väldiga kraft har varit verksam. Den kraften lät han verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen (Ef 1:19-20).

Även om Nytestamentliga troende hör mycket om Guds kraft uttryckt med Ordets bokstäver, och även om de erfar denna verkningsfulla kraft i sina egna hjärtan, är ändå det som gör att saken hamnar bortom alla tvivel, det obestridliga exemplet på den gudomliga kraften i Kristi uppståndelse.

Abraham ville se detta: trots att han visste mycket om Guds kraft i sitt liv, då han kallade honom från sin fars hus, och rikligen förökade honom därefter, när han blev ”två skaror” (1Mos 32:10); och då han gav honom en son på hans ålderdom, etc; var ändå det största beviset på Guds kraft för Abraham, den inre verkan av den på hans eget hjärta, som förde honom till att tro på en uppståndelse. Och det i en tid då något sådant aldrig tidigare skett i världen. Det var ett tecken på att han var tillfreds i Guds allsmäktiga kraft; ” Abraham räknade med att Gud hade makt att till och med uppväcka från de döda, och därifrån återfick han honom också, bildligt talat” (Hebr 11:19). Isak blev i själva verket aldrig dödad; därför var Abrahams tro ännu mer anmärkningsvärd, att han trodde att Gud kunde väcka upp hans son från de döda; och att han hellre gjorde det än svek sitt löfte. Han föresatte sig att lyda Gud i nuet och förtrösta på honom inför framtiden.

Att vi nu tror på är bara konsekvenserna av Kristi uppståndelse och följer därav: Huvudet har uppstått, kroppsdelarna ska också uppstå, var och en i sin egen ordning; inte bara en kroppslig uppståndelse på den yttersta dagen, men också en andlig uppståndelse i deras själar här, när tiden för deras pånyttfödelse och omvändelse är inne.

Puritan Sermons, Band 4, sid 333-334